

[Madsen-Mygdal.]

Produktioner — Flæskeproduktionen alene undtaget. Men der er ingen, der vil benægte, at ogsaa Flæskeproduktionen hurtigt kan svinge ud i en Nødstilstand, der samfundsøkonomisk kan faa langt mere vidtrækkende Følger.

Skal der være den mindste Konsekvens i den Anmærkning, som den nu vedtagne Finanslov har faaet, skal dog vel alle andre Landbrugsproduktioner og Foretagender indenfor Industri, Handel og Haandværk, Fiskeri og Skibsfart, alle Foretagender, der kan bevise, at de er lige saa urentable eller tabbringende, ogsaa have Tilskud af Statskassen. Tror Regeringen og de tre Partier, den i dette Spørgsmaal har faaet Støtte fra, virkelig, at de kan svare til Konsekvenserne af denne Anmærkning?

Jeg for mit Vedkommende haaber, at den sunde Sans maa være saa stærk, at det bliver baade første og sidste Gang, Rigsdagen indlader sig paa noget saa haabløst, som det er: ved Statstilskud at ville skabe statsgaranterede Mindstepriser indenfor Erhvervslivet. Men selv om det kun sker denne ene Gang overfor denne ene Industri, betyder det alligevel en Uretfærdighed og Vilkaarlighed, at de forskellige Produktioner og Erhverv stilles ulige i deres Forhold til den Statskasse, som de alle maa lægge Ryg til at bære.

Fra ledende Erhvervs Side er der for nylig fremsat Udtalelser, der indeholder en mindre forhaabningsfuld Vurdering af det danske Erhvervslivs Fremtidsudsigter; og selv om der naturligvis ikke opnaas noget ved at anlægge et alt for mørkt Syn paa Forholdene, er det givet, at vi handler bedst mod os selv ved at se paa Tingene, som de virkelig er, og indrette os derefter. Ingen kan være i Tvivl om, at den Konjunkturedgang, der har fundet Sted hele Verden over, ogsaa vil blive mærket og følt hos os — den mærkes og føles allerede.

De Udtalelser, jeg sigter til, er blevet fremsat med særligt Henblik paa Forholdene indenfor Handel og Industri. For Landbrugets Vedkommende har tilfældigt sammenstødende Omstændigheder opretholdt Flæskeproduktionens Rentabilitet indtil nu, og dette Held har i nogen Maade kunnet tilhylle den Kendsgerning, at det danske Landbrug ligesom Landbruget i alle andre Lande er inde i eller i hvert Fald paa Vej ind i store økonomiske Vanskeligheder, hvis de nugældende Prisforhold varer ved. Den Nedgang i vort Folks Købeevne, som deraf kan opstaa, vil selv-

følgelig paa mange Maader kunne ned sætte andre betydende Erhvervs Afsætningsmuligheder og dermed deres Rentabilitet og Beskæftigelsesgrad.

Helt uden Skyer er dansk Erhvervslivs Himmel i hvert Tilfælde ikke i Øjeblikket; men hvis nogen tror, at der gaar en Vej udenom alle Vanskeligheder og Besværigheder derved, at man gør Statskassen til en fælles Hjælpekasse for hele Erhvervslivet, tror jeg, det er en stor og skæbnsvanger Vildfarelse. Kommer der en varig Nedgangsperiode, saa nytter det ikke at fæste Lid til en Politik, hvis Grundanskuelse er, at Statsalmsisser til Erhvervene og øgede Statsunderstøttelser til de enkelte Borgere kan fungere som Universalmiddel mod Tidens Vanskeligheder. Det vil tværtimod under saadanne Forhold blive helt andre Opgaver, Statsmagten stilles overfor.

Ved Finanslovens første Behandling udtalte jeg, at vi i mit Parti af al vor Magt vilde værne Resultaterne af den økonomiske Politik, som den forrige Regering havde gennemført. Jeg maa nu ved Slutningen af denne første ordinære Rigsdagssamling under den socialdemokratiske Regering indrømme, at vi som Opposition i den Henseende har haft en let Opgave, thi der har hverken været Alvor eller Oprigtighed i Regeringens Bestræbelser for at angribe disse Resultater. Ikke med Ord naturligvis, for det sker ikke, men gennem hele sin Adfærd har Regeringen i Virkeligheden bekræftet, at den forrige Regerings økonomiske Politik baade var nødvendig og rigtig, og dette Resultat af den svage, planløse Regeringspolitik, som vi har set i denne Samling, kan vi for saa vidt kun notere med Tilfredshed, men om denne Tilfredshed ogsaa kan paaregnes hos alle Regeringspartiets Vælgere ved sidste Valg, er jo et andet Spørgsmaal.

Det er gaaet med Socialdemokratiet som i H. C. Andersens bekendte Eventyr om Manden, der drog til Marked med en Hest og kom hjem med en Pose raadne Æbler. Den vælige Ganger, Partiet red paa ved Valget, er efterhaanden i Aarets Løb blevet ombyttet og forvandlet til en Posefuld tomme Udflugter og daarlige Forklaringer. Om nu de Vælgere, der sidste Gang stemte socialdemokratisk, kan holde til Prøven: altid ned ad Bakke og altid tilfreds, og om de ligesom Konen i Eventyret kan sige, at hvad Fatter gør, er altid det rigtige, det maa jo Fremtiden vise. Helt sikkert er det nu ikke. Hvis der kan bibringes Vælgerne den Forestilling, at det som i Eventyret